یاء

غلام

بسمه المولی

ان یا غلام اسمع ندآء هذا الغلام عن جهة العرش لیجذبک ندآء الرّحمن الی رضوانه الممتنع العزیز المنیع ثمّ اعلم بأنّ هذا الغلام کلّما یکون ناظراً الی نفسه یجدها احقر الوجود و کلّما یرتدّ البصر الی تجلّیات الّتی ظهرت منها یجدها سلطان الغیب و الشّهود فسبحان الّذی بعث مظهر نفسه بالحقّ و ارسله علی کلّ شاهد و مشهود و اقامه مقام نفسه و انطقه بثنائه علی شأن ما منعته ضوضآء الملل و لا سطوة الملوک قل انّه لهو المالک بالحقّ کلّ الملوک مملوک له و انّه لهو العزیز الودود طوبی لک بما آمنت باللّه و مظهر نفسه و آنست مع الّذین منهم ارتفعت هذه السّدرة المبارکة علی هذا المقام المحمود انّه لا یضیع اجرک فی خدمتهم و یجزیک اللّه جزآء لا یعادله ما هو الموجود و المفقود فاصعد فی هوآء حبّ ربّک ثمّ انقطع عن الّذینهم کفروا باللّه العزیز الودود و البهآء علیک و علی من استقام فی امر مولاه و انقطع عن الدّنیا فی هذه الأیّام المعدود

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۶ آوریل ۲۰۲۴، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر